

СЕПАРАЦІЯ ВІД МАТЕРІ ЯК ФОРМА СТАНОВЛЕННЯ
ОСОБИСТОСТІ

*І. А. Бідюк, доцент; Е. Р. Шевченко, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. С. Жуковського «ХАІ»*

Феномен сепарації – це природній поступовий процес психологічного та фізичного відділення дитини від батьків. В перші роки життя дитини встановлюється зв'язок із турботливим дорослим, створюється відчуття безпеки й довіри. Коли діти народжуються, вони залишають теплий і затишний світ утроби і потрапляють у невідомий світ. Це перший досвід сепарації, існування як окремої особи та початок серії кроків і викликів подальшого життя.

Процес сепарації відбувається поступово. На кожному життєвому етапі дитина набуває нового досвіду відокремлення від матері.

Більш старші діти ростуть як емоційно, так і розумово, справляючись з переживанням, що їхня мати стає все менш доступною для них. Незавершена сепарація виникає саме в випадках, коли відбувається дисбаланс у наведених вище ситуаціях чи інших, які впливають на відносини між дитиною та батьками, унаслідок чого дитина не починає робити самостійні рішення, які є обов'язковими для формування дорослої та здорової особистості.

Іншим чинником, який може вплинути на вплив сепарації дитини, є особа, яка доглядає за нею, і чи змінює дитина місце проживання під час розлуки з матір'ю.

Можна зазначити, що сепарація від матері є неймовірно важливим етапом в житті кожної людини, та при правильному паттерні поведінки з боку батьків, буде сформована ментально здорова особа.

У свою чергу помилки батьківських взаємовідносин з дитиною можуть призвести до незавершеної сепарації та виникненню ряду труднощів, що в свою чергу підтверджує важливість дослідження та попередження можливих складнощів сепарації.